

Sygn. akt VII K 810/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13. lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Zielińska

Protokolant: Joanna Siwek

przy udziale Prokuratora: B. Wojciechowskiej, M. Polaka

po rozpoznaniu w dniu 3.11.2016 roku i 2.02.2017 roku

sprawy G. M. syna T. i Z. z domu K., urodzonemu (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 15 maja 2013 roku w P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez złożenie w Biurze (...) A. (...) w P. wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich do gruntów rolnych i płatności rolnośrodowiskowej na 2013 rok poświadczającego nieprawdę w zakresie wielkości gruntów rolnych i posiadanych roślin usiłował wyłudzić niezależne środki pomocowe w kwocie ogółem 12.602,42 zł na szkodę A. (...)w P.

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

1. oskarżonego G. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym uzupełnieniem, że przyjmuje iż poświadczając nieprawdę w zakresie wielkości gruntów rolnych oraz zasianych roślin usiłował wprowadzić A. (...) w P. w błąd i wyczerpał swoim zachowaniem dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 14 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;

3. na podstawie art. 33 § 2 kk wymierza oskarżonemu karę 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 320 (trzysta dwadzieścia) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt 810/15

UZASADNIENIE

W dniu 15 maja 2013 r. oskarżony złożył do Biura (...)A. (...) (dalej również jako (...)) w P. wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich do gruntów rolnych i płatności rolnośrodowiskowej na rok 2013.

(pisemne zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa - k. 1-2,

wniosek z dnia 15 maja 2013 r. o przyznanie płatności na rok 2013 wraz z załącznikami – k. 99-148)

Oskarżony w złożonym wniosku w jego pierwotnej wersji zadeklarował, w ramach Wariantu 1.1 – Zrównoważony system gospodarowania powierzchnią realizacji wariantu wynoszącą 58,57 ha, a ramach Wariantu 8.2.1 – Międzyplon ozimy powierzchnią realizacji wariantu wynoszącą 54,33 ha.

(formularz wniosku z dnia 15 maja 2013 r. – k. 110-111)

W dniu 25 czerwca 2013 r. do tego samego podmiotu złożył zmianę do wniosku z dnia 15 maja 2013 r., na podstawie której w odniesieniu do gruntów rolnych oznaczonych literą A roślinę uprawną w plonie głównym zmienił na bobik w opozycji do pierwotnie wpisanego rzepaku jarego. Tej samej zmiany dokonał w odniesieniu do gruntów rolnych oznaczonych literą F.

(formularz zmiany do wniosku z dnia 25 czerwca 2013 r. – k. 92-95)

Również w dniu 25 czerwca 2013 r. oskarżony złożył wycofanie części wniosku w odniesieniu do uwzględnionych w pierwotnie złożonym wniosku gruntów rolnych położonych na działkach ewidencyjnych o numerach (...), których łączna powierzchnia wynosiła 4,24 ha.

(formularz wycofania części wniosku z dnia 25 czerwca 2013 r. – k. 92-95)

Na skutek dokonanych przez oskarżonego modyfikacji wniosku z dnia 15 maja 2013 r. został on ostatecznie podtrzymany co do powierzchni 54,33 ha, zarówno w odniesieniu do Wariantu 1.1, jak i Wariantu 8.2.1.

(zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa – k. 1-2,

protokół przesłuchania świadka G. J. z dnia 20 maja 2015 r. – k. 149-150)

W okresie od 22 listopada do 05 grudnia 2013 r. na terenie gospodarstwa rolnego należącego do oskarżonego przeprowadzona została przez inspektorów A. (...) kontrola w zakresie kwalifikowalności powierzchni i wzajemnej zgodności.

(raport z czynności kontrolnych w zakresie kwalifikowalności powierzchni – k. 16-22,

raport z czynności kontrolnych – k. 23-43,

raport z czynności kontrolnych w zakresie wzajemnej zgodności wraz z pismem przewodnim – k. 59-80,

dokumentacja fotograficzna z czynności kontrolnych – k. 171-259,

płyta CD z dokumentacją fotograficzną z czynności kontrolnych – k. 170,

protokół przesłuchania świadka S. M. z dnia 19 czerwca 2015 r. – k. 158-159,

protokół przesłuchania świadka R. G. z dnia 19 czerwca 2015 r. – k. 162-163)

Podczas przeprowadzonych czynności kontrolnych stwierdzono liczne niezgodności w odniesieniu do zadeklarowanych ostatecznie we wniosku z dnia 15 maja 2013 r. przez oskarżonego powierzchni gruntów rolnych oraz zasianych roślin. Niezgodności stwierdzone podczas przeprowadzonej kontroli opisano w wydanej w stosunku do oskarżonego decyzji Kierownika Biura (...) A. (...) w P. z dnia (...) r. Nr (...) (...) (...) o przyznaniu płatności rolnośrodowiskowej w pomniejszonej wysokości z sankcjami wieloletnimi (dalej również jako „decyzja z dnia 08 maja 2014 r.”).

(decyzja Kierownika Biura Powiatowego (...) w P. z dnia (...) r. Nr (...) (...) (...) o przyznaniu płatności rolnośrodowiskowej w pomniejszonej wysokości z sankcjami wieloletnimi – k. 4-8)

Zgodnie z ustaleniami przeprowadzonej kontroli dla Wariantu 1.1 powierzchnia stwierdzona wynosiła 53,09 ha w porównaniu do powierzchni zadeklarowanej wynoszącej 54,33 ha. Dla wariantu 8.2.1 powierzchnia stwierdzona wynosiła 28,25 ha w porównaniu do powierzchni zadeklarowanej wynoszącej 54,33 ha. Ponadto w przypadku Wariantu 8.2.1 w odniesieniu do kompleksów gruntów rolnych oznaczonych literami B, C, D oraz E podczas kontroli nie stwierdzono deklarowanej uprawy w międzyplonie.

(decyzja Kierownika Biura(...) (...) w P. z dnia(...) Nr (...) (...) (...) o przyznaniu płatności rolno-środowiskowej w pomniejszonej wysokości z sankcjami wieloletnimi – k. 4-8)

Z dokonanego przez pokrzywdzonego oszacowania wynikało, że szkoda majątkowa wynikająca z podania nieprawdziwych informacji przez oskarżonego w złożonym wniosku z 15 maja 2013 r. wynosiła 12.602,42 zł. Na kwotę tą składały się kwota 11.400 zł tytułem płatności rolnośrodowiskowych oraz kwota 1.202,42 zł tytułem płatności w ramach wsparcia bezpośredniego.

(zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa – k. 1-2,

protokół przesłuchania świadka G. J. z dnia 27 lipca 2015 r. – k. 167-168)

Decyzja z dnia 08 maja 2014 r. została oskarżonemu doręczona w dniu 25 maja 2014 r. Oskarżony od wydanej decyzji nie wniósł odwołania. Przedmiotowa decyzja uprawomocniła się w czerwcu 2014 r. W odniesieniu do tej decyzji nie było prowadzone postępowanie sądowo-administracyjne.

(protokół przesłuchania świadka G. J. z dnia 21 grudnia 2015 r. – k. 286)

G. M. ma 40 lat, posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest rolnikiem, jest żonaty, pozostaje zatrudniony na umowie zlecenia z wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 1000 złotych brutto, ma na utrzymaniu dwoje dzieci, jest współwłaścicielem wraz z żoną gospodarstwa rolnego o powierzchni 4,5 ha.

(wyjaśnienia oskarżonego – k. 23)

Oskarżony nie był karany.

(dane o karalności – k. 165)

Oskarżony przesłuchany na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w jego ocenie postępowanie jest bezpodstawne i bezprawne, bowiem nie zostało jeszcze zakończone postępowanie przed sądem administracyjnym w Ł., w którym to postępowaniu odwołał się od decyzji wydanej przez kierownika (...) w P.. Wyjaśnił również, że odwołał się od wydanej w jego sprawie decyzji, jednakże nie pamięta kiedy.

(protokół przesłuchania podejrzanego – k. 282-283)

Oskarżony przesłuchany w postępowaniu sądowym nie przyznał się zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nie wie na czym oparte są zarzuty przeciwko niemu oraz że w gospodarstwie miał już kilka kontroli z (...), z którymi się nie zgadzał. Oskarżony wyjaśnił również, że nie chciał nic wyłudzić. Ponadto wskazał, że nie dostał z sądu administracyjnego decyzji kończącej postępowania, jednakże odwołania przy sobie nie posiadał.

(wyjaśnienia skarżonego na rozprawie głównej z dnia 03 listopada 2016 r. – k. 24)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył, co następuje:

Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu sądowym i uznał je za przyjętą przez oskarżonego nieudolną linię obrony. Oskarżony, kwestionując podstawy skierowanych przeciwko jego osobie zarzutów, ograniczył się do zanegowania poprawności wyników przeprowadzonej w listopadzie i grudniu 2013 r.

kontroli na terenie gruntów jego gospodarstwa rolnego, w zakresie w jakim kontrola ta stwierdza niezgodności, wskazując, na brak przygotowania merytorycznego przeprowadzających ją kontrolerów. Za niewiarygodne uznać należy również twierdzenia oskarżonego, co do zaskarżenia wydanej decyzji Kierownika Biura (...) (...). Oskarżony, zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i w postępowaniu sądowym nie był w stanie wskazać daty zaskarżenia wydanej w stosunku do niego decyzji, ani okazać się egzemplarzem odwołania. Zeznania oskarżonego pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadka G. J., którym sąd dał wiarę, a wedle których wydana decyzja z dnia 08 maja 2014 r. nie została przez oskarżonego zaskarżona i uprawomocniła się.

Za niewnoszące nic do sprawy sąd ocenił zeznania świadka R. K., będącego byłym pracownikiem oskarżonego, który zeznał, że nie wie dokładnie, jakie rośliny były siane w 2013 r. i 2014 r. na gruntach oskarżonego położonych w T. i Ś..

Sąd za nie dał wiary zeznaniom świadka W. P.. Świadek ten zeznał, że widział i dokładnie pamięta, jak na działkach oskarżonego w 2013 r. znajdujących się w T. rosło zboże. Świadek nie pamiętał jednak, ani rodzaju roślin zasianych na jego gruntach w 2012 i 2013 r., ani roślin jakie zostały posiane u oskarżonego w 2014 r. Z tych względów jego zeznania ocenić należało jako niewiarygodne i mające na celu pomóc oskarżonemu w obronie przed zarzutami oskarżenia.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków w osobach G. J., R. M. oraz R. G.. Świadkowie ci, chociaż pozostają pracownikami A. (...) nie mają powodu, ani interesu w tym, aby zeznawać niezgodnie z rzeczywistością, są również profesjonalistami, od wielu lat zajmującymi się sprawami związanymi z przedmiotem działalności (...). Ponadto, zeznania świadków korespondują z ujawnioną jako dowód w niniejszej sprawie dokumentacją z postępowania administracyjnego prowadzonego z udziałem oskarżonego, a ponadto zeznania świadków R. M. oraz R. G. korespondują z materiałem dowodowym w postaci zdjęć.

Na podstawie art. 170 § 1 pkt 5 kpk Sąd oddalił wniosek dowodowy oskarżonego o powołanie biegłego z zakresu z zakresu rolnictwa w celu sporządzenia opinii na podstawie znajdujących się w aktach sprawy zdjęć, na okoliczność rodzaju zasianych upraw oraz widocznych na nich roślin poplonowych. W ocenie sądu wniosek ten w sposób oczywisty zmierzał do przedłużenia postępowania.

Sąd za wiarygodny uznał pozostały materiał dowodowy zgromadzony w sprawie.

Przestępstwo określone w art. 297 § 1 kk popełnia ten, kto, w celu uzyskania dla siebie lub kogo innego, od banku lub jednostki organizacyjnej prowadzącej podobną działalność gospodarczą na podstawie ustawy albo od organu lub instytucji dysponujących środkami publicznymi – kredytu, pożyczki pieniężnej, poręczenia, gwarancji, akredytywy, dotacji, subwencji, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji lub podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy, instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego, przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia. Dla przypisania odpowiedzialności za czyn zabroniony stypizowany w powyższym przepisie, konieczne jest udowodnienie u sprawcy istnienia zamiaru umyślnego o kierunkowym zabawieniu, bowiem znamieniem strony podmiotowej opisanego występku jest przedłożenie określonego w nim dokumentu lub oświadczenie w szczególnym celu – w celu uzyskania dla siebie lub innej osoby określonego przysporzenia pieniężnego.

Z kolei, popełnienie występku z art. 286 § 1 kk przypisać można sprawcy, który będąc motywowany celem osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem poprzez wprowadzenie jej w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego czynu. Przez wprowadzenie w błąd należy rozumieć wywołanie mylnego wyobrażenia o rzeczywistości. Podmiotem, który wprowadzony zostaje w błąd może być zarówno osoba fizyczna, osoba prawna, jak i jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, a w przypadku podmiotów niebędących osobami fizycznymi pokrzywdzonymi mogą być zarówno podmioty publiczne, jak i prywatne. Doprowadzenie stanowiące znamię skutku przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 kk polega na wywołaniu u pokrzywdzonego niekorzystnej decyzji co do rozporządzenia jej

mieniem. Stroną podmiotową występku z art. 286 § 1 kk jest umyślność w zamiarze bezpośrednim kierunkowym (ukierunkowanym na cel w postaci osiągnięcia korzyści majątkowej).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że oskarżony składając w dniu 15 maja 2013 r. wniosek o przyznanie płatności na rok 2013 niewątpliwie działał w celu uzyskania dla siebie od instytucji dysponującej środkami publicznymi, tj. A. (...)w P. podobnego świadczenia na określony cel gospodarczy, tj. płatności rolnośrodowiskowej oraz płatności w ramach wsparcia bezpośredniego stanowiących pomoc dla prowadzonej przez niego działalności rolniczej. Zauważyć jednocześnie należy, że wniosek złożony przez oskarżonego, zawierający niezgodne z rzeczywistością dane co do wielkości gruntów rolnych oraz zasianych na tych gruntach roślin stanowił nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego w rozumieniu art. 297 § 1 kk. Bez wątpienia złożony wniosek stanowił podstawę wszczęcia procedury w przedmiocie przyznania przez (...) środków, a zadeklarowane we wniosku wielkości dotyczące posiadanych gruntów rolnych oraz posianych roślin uprawnych miały istotne znaczenie w zakresie decyzji co do przyznania pomocy finansowej oraz jej rozmiarów. Oskarżony niewątpliwie działał również w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci wnioskowanych dopłat poprzez wprowadzenie A. (...)w P. w błąd co do zadeklarowanej niezgodnie z prawdą wielkości posiadanych gruntów rolnych oraz zasianych roślin. Wskazać również należy, że działanie oskarżonego w postaci złożenia w dniu 15 maja 2013 r. wniosku o przyznanie płatności przez (...) zmierzało do doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wypłatę na rzecz oskarżonego płatności bezpośrednich oraz płatności rolnośrodowiskowej.

W realiach rozpoznawanej sprawy nie budzi wątpliwości, że działanie oskarżonego podjęte zostało w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci przyznania i wypłaty pomocy finansowej dla prowadzonej przez niego działalności rolniczej. Już z samej istoty złożonego wniosku o przyznanie płatności wynika jego cel w postaci uzyskania świadczeń finansowych. Oskarżony składając wniosek zawierający niezgodne z rzeczywistością dane bezpośrednio zmierzał do uzyskania wypłaty środków pomocowych w kwocie mu nienależnej. Świadczy o tym pierwotne zadeklarowanie we wniosku działek, których oskarżony faktycznie nie użytkował, a także już po wycofaniu części wniosku zadeklarowanie gruntów o powierzchni przekraczającej tą faktycznie posiadaną. Ponadto, o istnieniu u oskarżonego przestępnego zamiaru świadczy również zadeklarowanie we wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich powierzchni gruntów w części, na której nie został zasiany poplon.

Działanie oskarżonego zmierzające do przyznania i wypłaty na jego rzecz pomocy finansowej przez A. (...) w P. w nienależnym zakresie nie osiągnęło celu w postaci przyznania i wypłaty środków ze względu na wdrożone przez pokrzywdzonego czynności kontrolne. W związku z tym działanie podjęte przez oskarżonego osiągnęło wyłącznie stadium usiłowania udolnego z art. 13 § 1 kk.

W ocenie Sądu oskarżony G. M. w dniu 15 maja 2013 r. w P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez złożenie w Biurze (...) A. (...)w P. wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich do gruntów rolnych i płatności rolnośrodowiskowej na 2013 rok poświadczającego nieprawdę w zakresie wielkości gruntów rolnych i posiadanych roślin usiłował wprowadzić A. (...) w P. w błąd oraz wyłudzić nienależne środki pomocowe w kwocie ogółem 12.602,42 zł na szkodę tej Agencji.

Oskarżony swoim zachowaniem usiłował dokonać czynu, który jednocześnie wyczerpał dyspozycję dwóch występków – przestępstwa z art. 286 § 1 kk oraz przestępstwa z art. 297 § 1 kk, i aby oddać pełną prawnokarną ocenę zachowania oskarżonego, niezbędna jest ich kumulatywna kwalifikacja na podstawie art. 11 § 2 kk. Wobec tego czyn oskarżonego należy zakwalifikować z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Mając na względzie całokształt okoliczności niniejszej sprawy konieczne było dokonanie przez sąd modyfikacji zarzutu aktu oskarżenia w ten sposób, że opis czynu przypisanego oskarżonemu należało uzupełnić o to, iż oskarżony poświadczając nieprawdę w zakresie wielkości gruntów rolnych oraz zasianych roślin usiłował wprowadzić A. (...)w błąd.

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu karnego.

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary Sąd baczyl, by była ona adekwatna do stopnia zawinienia oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, a także wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które wymierzona kara ma w stosunku do oskarżonego osiągnąć.

W niniejszej sprawie jako okoliczność obciążającą przyjęto znaczny stopień zawinienia oskarżonego oraz znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, który motywowany był chęcią osiągnięcia korzyści majątkowej, został ukierunkowany na pozyskanie środków o charakterze publicznym. a także zagroził istotnym dobrom w postaci prawidłowości funkcjonowania obrotu gospodarczego oraz mienia. Przy wymiarze kary jako okoliczność łagodzącą poczytano oskarżonemu jego wcześniejszą niekaralność przez sąd, a także co nieznacznie umniejsza stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, fakt, żeA. (...)nie poniosła ostatecznie rzeczywistej szkody majątkowej, bowiem czyn oskarżonego zakończył się na etapie usiłowania.

Z tych samych względów oraz wobec faktu dopuszczenia się przez oskarżonego przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zasadne było wymierzenie oskarżonemu obok orzeczonej kary pozbawienia wolności, także kary grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł. Liczba stawek dziennych odzwierciedla stopień społecznej szkodliwości czynu, a wysokość jednej stawki dziennej grzywny uwzględnia fakt wykonywania przez oskarżonego pracy zarobkowej oraz jego możliwości zarobkowe wyznaczone wyuczonym zawodem oskarżonego, jego młodym wiekiem oraz dobrym stanem zdrowia.

Mając na uwadze, że wymierzona kara pozbawienia wolności nie przekracza 1 roku, możliwe i w ocenie sądu zasadne jest jej warunkowe zawieszenie na okres próby, który w odniesieniu do oskarżonego określono na okres 2 lat. W ocenie sądu, w stosunku do oskarżonego, który nie był wcześniej karany zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna. Orzeczony okres dwóch lat ograniczenia wolności jest wystarczający dla spełnienia celów orzeczonej kary oraz zweryfikowania przyjętej wobec oskarżonego pozytywnej prognozy.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które składają się wydatki w kwocie 70 zł oraz opłaty w kwocie 320 zł.

Na wydatki w sprawie złożyły się:

- ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism w postępowaniu przygotowawczym w kwocie 20 zł oraz w postępowaniu sądowym w kwocie 20 zł na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 kpk i § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2003 r. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm.),

- opłata za udzielenie informacji z rejestru skazanych w kwocie 30 zł na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 kpk i § 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Sądowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 861 z późn. zm.).

Na opłaty zasądzone od oskarżonego złożyły się:

- opłata w kwocie 120 zł od wymierzonej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) oraz

- opłata w kwocie 200 zł od kary grzywny wymierzonej na podstawie art. 33 § 2 kk wynosząca 20% wymierzonej grzywny na podstawie art. 3 ust. 1 ww. ustawy o opłatach w sprawach karnych.